Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

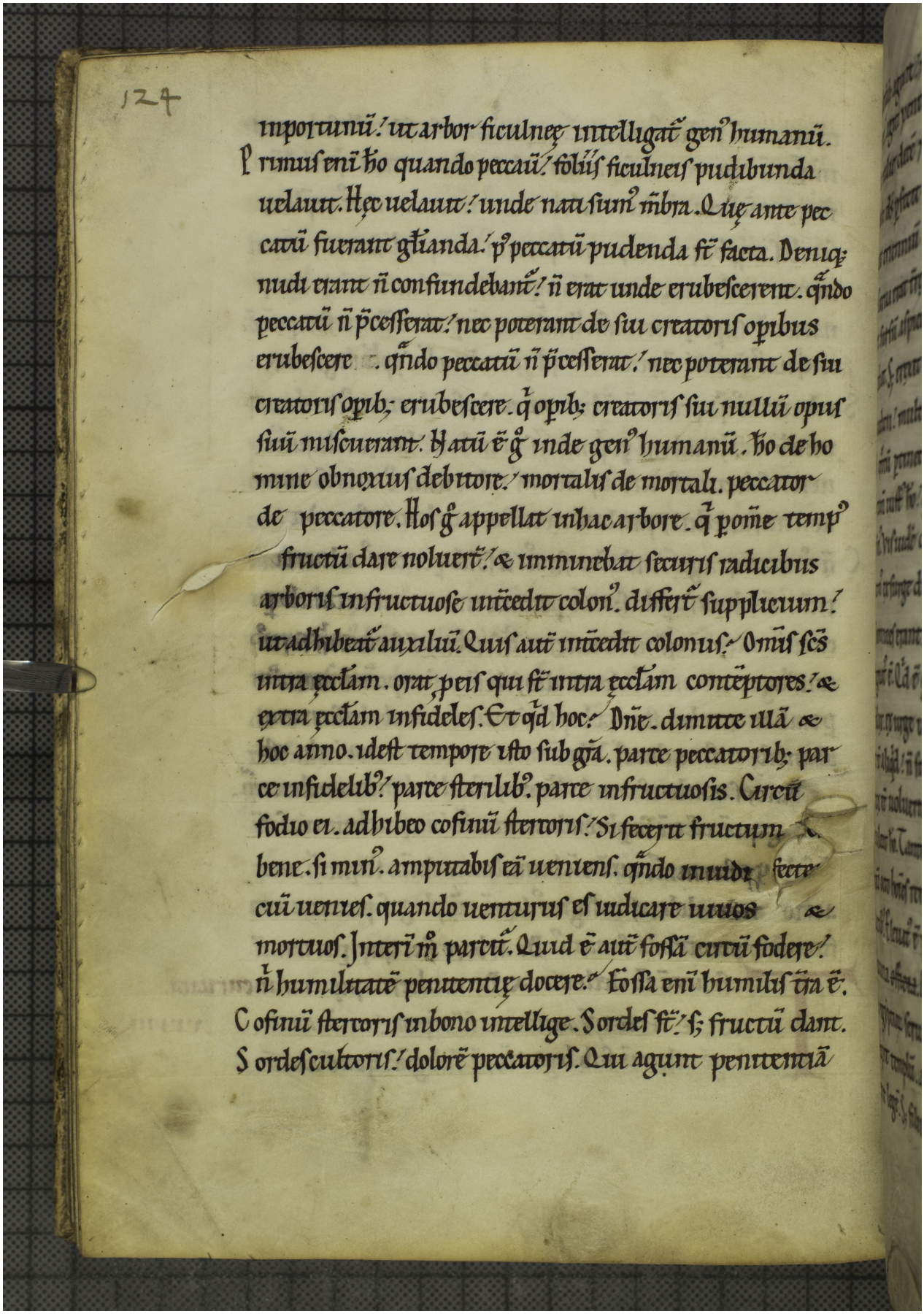

importunū. ut arbor ficulnea intelligat̃ geñ humanū.
Primus enī ho quando peccauī. foliis ficulneis pudibunda
uelauit. Hęc uelauit. unde nati sum̃ mbra. Quę ante pec
catū fuerant gtianda. p̃ peccatū pudenda ft̃ facta. Denicq;
nudi erant ñ confundebant̃. ñ erat unde erubescerent. q̃ndo
peccatū ñ p̃cesserat. nec poterant de siu creatoris opibus
erubescere . q̃ndo peccatū ñ p̃cesserat. nec poterant de siu
creatoris opib; erubescere. q̃ opib; creatoris siu nullū opus
suū miscuerant. Hatū ē g̃ inde geñ humanū. ho de ho
mine obnoxius debitore. mortalis de mortali. peccator
de peccatore. Hos g̃ appellat inhac arbore. q̃ pōne temp̃
fructū dare noluerit. & imminebat securis radicibus
arboris infructuose incedit colon̄. differt̃ supplicium.
ut adhibeat̃ auxilū. Quis aut̃ incedit colonus. Omis sc̃s
intra ecclam. orat pris qui ft̃ intra ecclam contēptores. &
extra ecclam infideles. Et q̃d hoc. Dñe. dimitte illā &
hoc anno. idest tempore isto sub gra. parce peccatoribus par
ce infidelib̃. parce sterilib̃. parce infructuosis. Circū
fodio ei. adhibeo cofinū stercoris. Si fecerit fructum
bene. si min̄. amputabis eā uenient. q̃ndo iniuste fecerit
cū uenies. quando uenturus es iudicare uiuos &
mortuos. Interī m̄ parcit̃. Quid ē aut̃ fossā circū fodere.
ñ humilitatē penitentię docere. Fossa enī humilis tra ē.
Cofinū stercoris in bono intellige. Sordes ft̃. s; fructū dant.
Sordes cultoris. dolorē peccatoris. Qui agunt penitentiā